

ምዕራፍ 10

በፋርስ ንጉሥ በቂርስ በሦስተኛው ዓመት ብልጣሶር ለተባለው ለዳንኤል ነገር ተገለጠለት፤ ነገሩም እውነት ነበረ፤ እርሱም ታላቅ ጦርነት ነው፤ ነገሩንም አስተዋለ፤ በራእዩም ውስጥ ማስተዋል ተሰጠው።

2 ፤ በዚያም ወራት እኔ ዳንኤል ሦስት ሳምንት ሙሉ ሳዝን ነበርሁ።

3 ፤ ማለፊያ እንጀራም አልበላሁም፤ ሥጋና ጠጅም በአፌ አልገባም፤ ሦስቱም ሳምንት እስኪፈጸም ድረስ ዘይት አልተቀባሁም።

4 ፤ ከመጀመሪያውም ወር በሀያ አራተኛው ቀን ጤግሮስ በተባለው በታላቁ ወንዝ አጠገብ ሳለሁ፤ ዓይኔን አነሣሁ።

5 ፤ እነሆም፡ በፍታ የለበሰውን ጥሩም የአፌዝን ወርቅ በወገቡ ላይ የታጠቀውን ሰው አየሁ።

6 ፤ አካሉም እንደ ቢረሌ ይመስል ነበር፤ ፊቱም እንደ መብረቅ ምስያ ነበረ፤ ዓይኖቹም እንደሚንበለበል ፋና፤ ከንዶቹና እግሮቹም እንደ ጋለ ናስ፤ የቃሉም ድምፅ እንደ ብዙ ሕዝብ ድምፅ ነበረ።

7 ፤ እኔም ዳንኤል ብቻዬን ራእዩን አየሁ፤ ከእኔ ጋር የነበሩ ሰዎች ግን ራእዩን አላዩም፤ ነገር ግን ጽኑ መንቀጥቀጥ ወደቀባቸው፤ ሊሸሸጉም ሸሹ።

8 ፤ እኔም ብቻዬን ቀረሁ ይህንም ታላቅ ራእይ አየሁ፤ ኃይልም አልቀረልኝም፤ ደም ግባቴም ወደ ማሽብሽብ ተለወጠብኝ፤ ኃይልም አጣሁ።

9 ፤ የቃሉንም ድምፅ ሰማሁ፤ የቃሉንም ድምፅ በሰማሁ ጊዜ ደንግጨ። በምድር ላይ በግምባሬ ተደፋሁ።

10 ፤ እነሆም፡ አንዲት እጅ ዳስሰችኝ፤ በጉልበቴና በእጄም አቆመችኝ።

11 ፤ እርሱም፡ እጅግ የተወደድህ ሰው ዳንኤል ሆይ፤ እኔ ዛሬ ወደ አንተ ተልኬአለሁና የምነግርህን ቃል አስተውል፤ ቀጥ ብለህም ቁም አለኝ። ይህንም ቃል ባለኝ ጊዜ እየተንቀጠቀጥሁ ቆምሁ።

12 ፤ እርሱም እንዲህ አለኝ። ዳንኤል ሆይ፤ አትፍራ፤ ልብህ ያስተውል ዘንድ፤ ሰውነትህም በአምላክህ ፊት ይዋረድ ዘንድ ካደረግህበት ከመጀመሪያው ቀን ጀምሮ ቃልህ ተሰምቶአል፤ እኔም ስለ ቃልህ መጥቻለሁ።

13 ፤ የፋርስ መንግሥት አለቃ ግን ሀያ አንድ ቀን ተቋቋመኝ፤ እነሆም፡ ከዋነኞቹ አለቆች አንዱ ሚካኤል ሊረዳኝ መጣ፤ እኔም ከፋርስ ነገሥታት ጋር በዚያ ተውሁት።

14 ፤ ራእዩም ገና ለብዙ ዘመን ነውና በኋለኛው ዘመን ለሕዝብህ የሚሆነውን አስታውቅህ ዘንድ አሁን መጥቻለሁ።

15 ፤ ይህንም ቃል በተናገረኝ ጊዜ ፊቴን ወደ ምድር አቀረቀርሁ፤ ዲዳም ሆንሁ።

16 ፤ እነሆም፡ የሰው ልጅ የሚመስል ከንፈሬን ዳስሰኝ፤ የዚያን ጊዜም አፌን ከፍቼ ተናገርሁ በፊቴም ቆሞ የነበረውን። ጌታዬ ሆይ፤ ከራእዩ የተነሣ ሕመሜ መጣብኝ፤ ኃይልም አጣሁ።

17 ፤ ይህ የጌታዬ ባሪያ ከዚህ ከጌታዬ ጋር ይናገር ዘንድ እንዴት ይችላል? አሁንም ኃይል አጣሁ፤ እስትንፋስም አልቀረልኝም አልሁት።

18 ፤ ደግሞ ሰው የሚመስል ዳስሰኝ፤ አበረታኝም።

19 ፤ እርሱም፡ እጅግ የተወደድህ ሰው ሆይ፤ አትፍራ፤ ሰላም ለአንተ ይሁን፤ በርታ፤ ጽና አለኝ። በተናገረኝም ጊዜ በረታሁና። አበርትተኸኛልና ጌታዬ ይናገር አልሁ።

20 ፤ እርሱም እንዲህ አለኝ። ወደ አንተ የመጣሁት ስለ ምን እንደ ሆነ፤ ታውቃለህን? አሁንም ከፋርስ አለቃ ጋር እዋጋ ዘንድ እመለሳለሁ፤ እኔም ስወጣ፤ እነሆ፤ የግሪክ አለቃ ይመጣል።

21 ፤ ነገር ግን በእውነት ጽሑፍ የተጻፈውን እነግርሃለሁ፤ በዚህም ነገር ከአለቃችሁ ከሚካኤል በቀር ማንም የሚያጸናኝ የለም።